

РЕШЕНИЕ

№ 6059

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 20.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4350** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ във връзка с [чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е по повод на жалба вх. № 14172 от 28.05.2020 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от Български институт по метрология (БИМ), ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [улица] Б, представляван от председателя П. А. И., чрез пълномощника адв. Г. П. – С. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, офис 9 срещу Отказ за верифициране на искане за плащане № 3 от 03.04.2020 г. по проект BG05SFOP001 – 2.006 – 0011 от 05.06.2019г., издаден от ръководителят на Управляващия орган по оперативна програма „Добро управление“.

С жалбата се моли съда да отмени оспореният отказ за верификация, като неправилен и незаконосъобразен, издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при несъблюдаване на материалния закон, в противоречие с целта на закона.

В хода на съдебното производство, оспорващият редовно призован, се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и предлага да се уважи, съгласно изложените в нея аргументи. Депозира писмено становище и претендира разноси, посочени в представен списък.

Ответникът – ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление”, редовно призован, се представлява от старши експерт К.,който оспорва жалбата.Депозира писмено становище и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От данните по делото се установява, че БИМ е бенефициент по договор за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Добро управление“, сключен между жалбоподателя и ръководителя на УО на ОП „Добро управление”, по процедура BG05SFOP001 – 2.006 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ чрез подбор „Специализирани обучения за централната администрация” за изпълнение на проект № BG05SFOP001 – 2.006 - 001 “Повишаване на компетентността на персонала на БИМ, свързана с осигуряване на международната еквивалентност на еталоните и проследимостта на измеренията в областта на магнитни измервания и измервания на структура на повърхност”. В договора изрично е предвидено, че размерът на предоставените средства е равен на размера на общо верифицираните допустими преки разходи за изпълнение на проекта и единна ставка в размер до 8% от тях за непреки разходи, но не повече от съответните размери по т.3 БФП, която се предоставя на бенифициента е в следното съотношение 85% от Европейския социален фонд и 15 % национално финансиране. Общата стойност на проекта е в размер на 155 325,00 лв., в т.ч. преки разходи за изпълнение на проекта в размер на 143 825,00 лв. и непреки разходи в размер на 11 500,00 лв.В административния договор е посочено, че срокът/периодът за изпълнение на проекта е 18 месеца, считано от датата на сключване на договора.На 03.04.2020 г. жалбоподателят е отправил чрез ИСУН искане за междинно плащане № 3, в което е записано, че стойността на исканите средства за плащане без допълнителните нетни приходи е в размер на 114 218, 10 лв.

На 30.04.2020 г. е издадено процесното писмо – Отказ от верификация № 02.509/39/30.04.2020г. от ръководителя на УО на ОПДУ, с което на основание чл. 32 от Наредбата за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на информационната система за управление и наблюдение на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове и за провеждане на производствата пред управляващите органи посредством ИСУН, във вр. с чл. 62, ал.1 от ЗУСЕСИФ, е уведомял жалбоподателя, че след извършена проверка на искане за плащане № 3 от 30.04.2020 г. верифицираните по него разходи са в размер на 75500,00 лв.,като не се верифицират разходи в размер на 38 718 лв., както следва:

1.По бюджетен ред 1.1 Разходи за организиране и провеждане на две специализирани обучения за служители в ГД НЦМ на БИМ-не се верифицират разходи в размер на 35 850 лева,на основание на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ,във връзка с решение № ФК-2019-212/18.12.2019г. и установена нередност с НИН ОПДУ20/19/ЕСФ/0119/0.

1.1.1 12 547,50 лева от сумата 35 850 лева, представляват следните разходи:

1.1.1.6 273,75 лева - неверифицирани на основание чл. 64, ал. 1 разходи по ф-ра [ЕГН]/30.10.2019 г. по искане за плащане №2/06.11.2019 г., отчетени по бюджетен 1.1.1 - разходи за организиране и провеждане на Обучение „Калибриране на средства за измерване на магнитни величини - оценяване на приносите на неопределеност и подробен бюджет за изчисляване на неопределеността“ по договор №ОПДУ11-Дог.-2-1/08.10.2019г. с КОНСОРЦИУМ "МЕТРОНОМ" ДЗЗД.

1.1.2. 6 273,75 лева - неверифицирани на основание чл. 64, ал. 1 разходи по ф-р №[ЕГН]/30.10.2019 г. по искане за плащане №2/6.11.2019 г. по бюджетен ред 1.1.2 - разходи за организиране и провеждане на Обучение „Измерване на структура на повърхнина, методи за измерване, еталони и оценяване на неопределеността от измерване“ по договор № ОПДУ11-Дог.- 1-1/08.10.2019 г. с КОНСОРЦИУМ "МЕТРОНОМ" ДЗЗД.1.2 23 302,50 лева от сумата 35 850 лева, представлява следните разходи:1.2.1-11 651,25 лева - разходи по фактура [ЕГН]/12.12.2019 г. - представляващи намаление на допустимите за финансиране разходи с 25 %, съгласно Решение № ФК-2019-212/18.12.2019г.

1.2.1-11 651,25 лева - разходи по фактура [ЕГН]/12.12.2019 г. - представляващи намаление на допустимите за финансиране разходи с 25 %, съгласно Решение № ФК-2019-212/18.12.2019г.

2.В административният акт е посочено ,че в резултат от недопустимостта на разходи в размер на 35 850 лева,съгласно решение № ФК-2019-212/18.12.2019г. и установена нередност с НИН ОПДУ20/19/ЕСФ/0119/01, по бюджетно перо 3.1 „Разходи за управление на проекта и за визуализация“, са недопустими средства (непреки разходи) в размер на 2 868 лева, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 4 и чл. 62, ал. 2 от ЗУСЕСИФ и с т. 4.16 от Условия за изпълнение на проекти, финансирани по оперативна програма „Добро управление“ по процедура BG05SFOP001-2.006. и по бюджетен ред 3.1 „Непреки разходи“ на проекта не се верифицират разходи в размер на 2 868 лева.

В административният си акт ръководителят на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ) е посочил ,че по повод обжалването на Решение № ФК-2019-212/18.12.2019г.,в случай че същото бъде отменено с влязло в сила съдебно решение, бенефициентът може да включи разходите по т. 1 и т. 2 от настоящия акт в следващо искане за плащане.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка документи, във връзка с дадените указания на съда.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 34 –ти състав направи следните правни изводи:

I. По допустимостта на жалбата.

На основание чл. 235, ал. 2 от АПК и съобразявайки определение № 10094 от 24.07.2018г. по адм. дело № 9066/2018г. по описа на ВАС, VII отд., съдът приема

жалбата за допустима, като подадена срещу акт, притежаващ белезите на индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, засягащ права и законни интереси на оспорващия, който като негов адресат има и правен интерес от обжалването, поради което въпреки непредвидената изрично възможност за съдебното му оспорване подлежи на обжалване по предвидения в АПК. От данните по делото се установява, че в придружителното писмо, с което е изпратена административната преписка, в т. 3 е посочено, че се представя извлечение от електронната система ИСУН 2020, сочещо изпращането на обжалвания отказ до бенифициента на 30.04.2020г. Съдът приема, че е сезиран с редовна жалба, подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, от процесуално легитимирана страна.

II. По основателността на жалбата.

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е произнесен от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административнопроизводствените правила за неговото издаване. Този извод се налага по следните съображения:

Нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл.146 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕСИФ управляващите органи (УО) извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане от бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. 2 и 3 от ЗУСЕСИФ ръководител на УО е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира УО, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по ЗУСЕСИФ може да се упражняват и от овластено от него лице. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № Р - 90 от 10.05.2017 г. на министър – председателя на Република България (л. 15).

Процесният административен акт отговаря на изискванията за форма, регламентирани в чл. 59, ал. 2 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1, изр. 1 от ЗУСЕСИФ междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта.

Според нормата на ал. 2 на чл. 62 от ЗУСЕСИФ чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Кои разходи са допустими е посочено изчерпателно в разпоредбата на чл.57, ал.1 от ЗУСЕСИФ – разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1.разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на

операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по [чл.3, ал.2](#); 2.разходите попадат във включени в документите по [чл.26, ал.1](#) и в одобрения проект категории разходи; 3.разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4.разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5.разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6.за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на [чл. 25 от Делегиран регламент \(ЕС\) № 480/2014](#) на Комисията от 3 март 2014г. за допълнение на [Регламент \(ЕС\) № 1303/2013](#) на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно [чл. 140 от Регламент \(ЕС\) № 1303/2013](#); 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Следователно, всички разходи, които не се включват в посочената правна норма са недопустими и не подлежат на верификация. Законодателят не е уредил изрично на въпроса в кои случаи управляващият орган може да откаже верификация на разходи, но по аргумент на противното това следва да са случаите, при които разходите са недопустими, т.е. не са включени в чл.57, ал.1, т.1-т.7 от ЗУСЕСИФ.

Съгласно чл. 69, ал. 1 от ЗУСЕСИФ управляващите органи провеждат процедури по администриране на нередности по смисъла на чл. 2, т. 36 и 38 от Регламент (ЕС) №1303/2013 г. „Нередност“ по смисъла на т. 36 от Регламент (ЕС) №1303/2013 г. е „всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.“.

Доколкото нормата на чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ е императивна – при наличие на някоя от двете указани предпоставки, УО няма право да верифицира съответния разход.

В настоящия случай от фактическа страна е безспорно, а в мотивите на обжалваният акт е посочено, че отказът да се верифицират заявените за междинно плащане суми се основава в започната процедура по установяване на нередност, съответно стартирала във връзка с нея процедура за извършване на финансови корекции. При стартирало производство по администриране на нередност, в изпълнение на императивно вмененото му с допълнението на разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ задължение (в ДВ, бр. 85 от 2017 г.), УО е бил длъжен да постанови решение за отказ от верификация. Именно в изпълнение на разпоредбата на чл. 64, ал. 1, предл. 2 от ЗУСЕСИФ отказ от верификация се постановява при започнато

производство по администриране на нередност.Нормата не обвързва действията на УО с хода на това производство, нито с наличие или не на краен акт от Наредба за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове за установяването на наличие или липса на нередност.За отказ от верифициране на съответен разход е достатъчно наличието на започнато производство по администриране на нередност, като в случай на липса на нередност, в действащата нормата изрично е предвидена възможността, разходът да бъде включен в следващо искане за плащане.Посочената разпоредба се явява императивна и административният орган при наличие на сигнал за нередност следва при условията на обвързана компетентност да откаже верификация на съответния разход, като след приключване на процедурата по администриране на нередността неверифицираният разход може да бъде включен в следващо искане за плащане.

Материалната законосъобразност на отказа за верификация се преценява към датата на издаването му.Релевантен факт за законосъобразността на същия е регистрирания сигнал за нередност, а не окончателния размер на определената финансова корекция.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореният административен акт е валиден, издаден в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалните правила и със съдържание, включващо достатъчно обосновани и подробни мотиви, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което подадената жалба следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи искането на ответника за присъждане на разноски по реда на чл.78, ал.5 от ГПК, във връзка с чл.37, ал.2 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер от по 100 лева.

Водим от горното, Административен съд – София град,Трето отделение,34-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Български институт по метрология,[ЕИК] срещу Отказ за верифициране на искане за плащане № 3 от 30.04.2020г. по проект BG05SFOP001 – 2.006 – 0011 от 05.06.2019г., издаден от директора на дирекция „Добро управление” и ръководител на Управляващия орган по оперативна програма „Добро управление”.

ОСЪЖДА Български институт по метрология, ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерски съвет юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100 (сто) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок.

СЪДИЯ:

